

Mgr. MARTIN RITTER
Posudek školitele

Mgr. Martin Ritter studoval na FF UK na Ústavu filosofie a religionistiky v letech 1997-2003 a úspěšně obhájil diplomovou práci o Platónovi. Ve stejném roce byl přijat do doktorského studia na základě projektu, jehož jádrem je dílo Waltera Benjamina. Během doktorského studia se zúčastnil v roce 2004 letního kursu na CEU v Budapešti, jako externista spolupracoval s Archivem Jana Patočka, kde se podílel na vydávání Sebraných prací Jana Patočky (Umění a čas, Co jsou Češi). Od roku 2005 působí na Filosofickém ústavu ČAV. Platónovi a Benjaminovi věnoval několik článků, které v této době publikoval anebo k vydání odevzdal. Rovněž se velmi intenzivně věnuje překládání a jeho největším projektem je v tomto směru příprava několikasvazkového výboru z textů Waltera Benjamina pro nakladatelství OIKOYMENH.

Mgr. Martin Ritter přesvědčoval svým přístupem ke studiu již během magisterského studia, že je schopen samostatné vědecké práce na velmi vysoké úrovni, pro studenty ÚFaRu uspořádal seminář o raném Benjaminovi, který byl velmi pečlivě připravený, a jeho publikované i nepublikované práce, které vytvořil během doktorského studia pouze potvrzují jeho talent a zaujetí. Téma, jemuž se věnoval ve doktorské práci, je – jak snad ani není třeba připomínat – velmi náročné, a to jak svým vlastním obsahem (myšlení W. Benjamina a jeho začlenění do kontextu moderní filosofie), tak i interpretacemi, jimiž je ze všech stran obklopeno. Přesto k němu dokázal nalézt vlastní přístup a jeho doktorská práce je originální nejen z pohledu domácího benjaminovského bádání, které bylo dlouhou dobu velmi zanedbávané.

Nepřísluší mi hodnotit práci předloženou k obhajobě, přesto však cítím potřebu připojit k ní alespoň stručný komentář. Vysoce oceňuji fakt, že Mgr. Martin Ritter má suverénní znalost primární i sekundární literatury a že je schopen jít při svém výkladu Benjamina vlastní cestou. Domnívám se, že je tomu tak v neposlední řadě i proto, že Mgr. Martin Ritter navázal na své zkoumání Platóna, jímž se inspiroval, a že právě proto je schopen v Benjaminově díle sledovat širší souvislosti a věnovat pozornost i detailům. Myslím, že se mu podařilo vytvořit syntetické pojetí Benjaminova myšlení právě proto, že se zprvu zaměřil na jeho ranou tvorbu, v níž odhaluje kořeny pozdějšího vývoje a že jeho práce svým způsobem vystihuje i ty Benjaminovy texty, které jsou pozdějšího data.

Práce, kterou vytvořil, je samozřejmě publikovatelná, a to tím spíše, že se může stát základem pro oživení zájmu o Benjamina, jehož dílo by v novém světle mohlo být konečně i u nás adekvátním způsobem doceněno.

Svou úlohu školitele jsem po celou dobu doktorského studia chápal jako spolupráci a velmi mne těšila, protože jsem z této spolupráce získal četné inspirace i sám pro sebe.

30. IV. 2007

Miroslav Petříček

